

Évezredek filozófiája a mindennapokban

[Kattanj rá a filozófiára!](#)

Győr
2017. május 4. csütörtök, 18.00

Hogy lelked növekedjen

Nem az isteni Szellemedről beszélek – hiszen éppen isteni természete miatt nem növekedhet, nem zsugorodhat össze, nem születik és nem hal meg –, hanem arról a részedről, amit általában léleknek nevezünk.

Mindenki tudja, hogy a testedzés erősíti az izmokat, és azt is, hogy bárminek az elsajátításához, amit fejleszteni szeretnénk, kitartóan gyakorolnunk kell, legyen szó nyelvismeretről vagy gépkezelésről.

Éppígy, ha azt akarod, hogy lelked növekedjen, mindennap edzened kell fáradhatatlanul. Nincs szükség különleges gyakorlatokra, elég a szellemiség irányába forduló helyes figyelem. Ha a fény felé forduló növény leveleit vagy egy fa kérgét vizsgálod, próbáld megérteni, hogy mi rejlik mögötte, mi az oka és indítéka annak, amit a felszínén látsz. Szoktasd magad hozzá, hogy bármi vegyen is körül, minden ott érezd isten keze nyomát, figyelmesen tanulmányozz mindent, gyermeki tisztasággal és ártatlansággal.

BUDAPEST

Főnix Kultúrműhely
Budapest VIII., Rigó utca 6–8.

[Café Szókratész: az együttműködésről](#)

2017. május 27. szombat, 17.00
Helyszín: Jurányi Suterén, Budapest, Csalogány u. 45.

[Aquinumról mesélnek a rómaiak – történelmi séta Óbudán](#)

2017. május 28. vasárnap, 10.00
Helyszín: Aquinum

[További budapesti programjaink](#)

EGER

Az Új Akropolisz egri központja, Törvényház u. 25. fszt. 2.

[Egri programjaink](#)

GYŐR

FILO-Pont, Kálóczy tér 15.

[Játékvarrás egy mosolyért](#)

2017. május 12. péntek, 18.00

[Béka király és Vashenrik – a Grimm testvérek meséje](#)

2017. május 13. szombat, 16.00

Szoktasd magad hozzá, hogy naponta többször is megállj cselekvésed és munkád közben, hogy néhány percet a megfigyelésre szánj. Tested legyen nyugodt, vegyél fel kényelmes tartást, hogy ne zavarjon... és figyelj, maradj csendben. Ne mozdulj, ne csapj zajt, még elmédben sem, és meglátod, hogy előtted feltárnak a közönséges halandók előtt rejtve maradt dolgok. Mindezt ne kürtöld világgá, ne kérkedj vele, csupán szemlélj a számtalan lény létezését és a világegyetemet fenntartó természeti egyezségeket. Ha ezt alaposan megértetted, szerényebb leszel, és még inkább a szellemi élet felé tartasz majd.

Hogy lelked növekedjen, először észre kell venned a létezését, sőt előtte még, amennyire csak lehet, csitítanod kell személyiséged hangoskodását, hisz kiabálásban aligha hallhatod egy bölcs suttogását.

Semmilyen értelemben nem szükséges aszkétává válnod (mellesleg nem hiszem, hogy ez olyan egyszerű lenne bárkinek is). Tegyéél ugyanakkor mindent a helyére, és tulajdoníts megfelelő fontosságot neki. Hogy enned kell? Hát egyéél, de ne keress ebben gyógyírt a bánatodra, se önmagáért való élvezetet, amitől egyre falánkabbá válnál. Így járj el mindennel. Tartsd kordában képzelgésedet, hiszen ez festi aranyra a világ sarát, és ez úz-hajt szüntelen olyan kincsek megszerzésére, amelyek végül elporladnak a kezekben.

Ennyi, és ennyire egyszerű az, amit lelked növekedéséért tenned kell.

Jorge Ángel Livraga
Az Új Akropolisz alapítója

FILO-Filmklub: Invictus – A legyőzhetetlen

2017. május 13. szombat, 16.30
Helyszín: KOZI Drink bár, Városház tér 3

Önéletről elméletben és gyakorlatban – 3. alkalom

2017. május 19. péntek, 18.00
A kurzus utolsó alkalmá: június 2.

ÉRTELEM és INTUÍCIÓ – Fedezd fel és használd egyszerre a jobb és a bal agyféltekéd erőit!

2017. május 27. szombat, 15.00

További győri programjaink

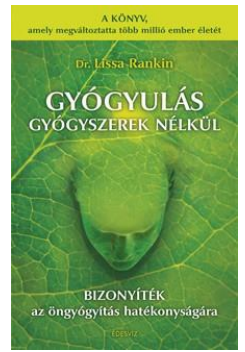
E havi számunkban:

Visszatérés önvalónkhoz – Paracelsus portré

Mindig más és mindig ugyanaz – az ember

És boldogan élhetünk... Könyvajánló

PÉCS

Az Új Akropolisz pécsi központja,
János u. 6.

Café Szókratész - A Mahábháratá szimbólumai

2017. május 30. kedd, 18.30
Helyszín: Szabadkikötő, Pécs, Király utca 64.

További pécsi programjaink

SZEGED

Concordia Kultúrműhely, Juhász Gyula u. 36/A

Szegedi programjaink

SZÉKESFEHÉRVÁR

Kairosz Kultúrműhely, Megyeház utca 22/a

Hétpróba meseház – alkotó-fejlesztő mesefoglalkozás

2017. május 6. szombat, 10.00

Csend-labor színházi workshop

2017. május 6. szombat, 15.00

ADD ELŐ MAGAD! - Prezentációs tréning fiataloknak

2017. május 27. szombat, 9.00

További székesfehérvári programjaink

Tegyünk 1%-kal többet!
Új Akropolisz Filozófiai Iskola 19011510-1-42

30 ÉVE
A FÉLZÓRÁKÉRT
MAGYARORSZÁGON

Filozófia
Kultúra
Önkéntesség

Visszatérés önvalónkhoz – Paracelsus portré

A sötét középkor homálya után felcsillanó reneszánsz szellemiség az orvoslást is felrázta a babonáiba merült kuruzslásból. Az 1493 telén Svájcban világra jött Philippus Aureolus Theophrastus Bombastus von Hohenheim, avagy röviden csak Paracelsus mester újító eszméi gyökeresen megbolygatták kora orvostársadalmának gyakran romlott, tévutakon járó, a betegek helyzetén sokszor csak rontó nézeteit.

1527 nyarán Bazel város orvosaként és egyetemi tanáráként a Szent János-napi ünnepségen meggyújtott tüzek egyikén tanítványai társaságában nyilvánosan elégette az akkor használt egyetemi tankönyveket, a széles körben nagyra tartott Celsus, Avicenna és Galénosz műveit. A szokásos latin helyett, minden sallang nélkül egyszerűen német nyelven oktatott. És ellentétben a gyötrő eljárásokat használó kollegáival, nála a betegek valóban meggyógyultak. Méghozzá nagyon sokszor ingyen. Növendékei és csodálatos gyógyuláson átesett, hálás betegei lelkesedtek érte, de anyagissággal és tudatlansággal megvádolt kortársai dühét csak egyre inkább gerjesztette ez az eszméit harcossá tüsszel hirdető, „gógös felforgató”.

Pedig ő csak azt a tudást adta át és azt a gyógyítást végezte, amelyet hosszú tanulóévei alatt elsajátított. Bár szegény családban született, és saját elbeszélése szerint sokszor a parasztyerekekkel együtt őrizte az állatokat a réten, mégsem maradt műveletlen, orvos apja már korán bevezette a vegytan, az alkímia, a botanika és a sebészet alapjaiba. Ezután Johannes Trithemius bencés szerzetes, hermetikus filozófus és alkímista oldalán, majd kora híres német, itáliai, francia és spanyol egyetemeken mélyítette el az ismereteit. További gyakorlati tapasztalatokra tett szert, amikor Spanyolországtól Svédorszáig katonarvosként bejárta szinte egész Európát, később pedig eljutott a Közel-Keletre, sőt Indiába és Tibetbe is, ahol valószínűleg Kelet titkos tanaiba is bevezették a mesterek.

Vándorlásai közben képes volt mindenkitől tanulni, még a javasasszonyoktól, bábáktól, felcserektől, fürdőmesterektől is, akiket az akkori orvosok rendkívül lenéztek. Az évek alatt összegyűjtött, majd a katedrán és számos saját könyvében szenvedélyesen megosztott hatalmas gyógyítási tapasztalatának mélysége túlszárnyalta a csak a felszínt érintő – ahogy ő mondta – „habdoktorok” orvoslási rendszerét.

A természetet az Istenség megnyilvánulásának tartotta, egy hatalmas élőlénynek, amelynek minden része élő. Nézete szerint az ember ennek a nagy egésznek egy kicsiny tükröződése, mikrokozmosz a makrokozmoszban, összetett lény, halandó testtel és lélekkel, és egy halhatatlan szellemi, isteni résszel. Úgy vélte, az ember életének legfőbb célja, hogy harmóniába kerüljön és megélje valódi, azaz isteni természetét és amikor letér erről az útról, akkor válik betegé.

Azt tanította, hogy a gyógyulás a visszatérés, a mindenkiben jelen levő belső orvos segítségével megvalósuló átalakulás, amely során a lélek megtisztul és a szellemi erő kibontakozik. A külső orvos feladata igazából ennek a belső gyógyítóknak a felébresztése és támogatása, a természetben – a kozmoszban, a növényekben, ásványi anyagokban, a szavakban és tettekben megnyilvánuló nemes érzelmekben – rejlő segítő erők kiválasztásával és hatékony formában történő alkalmazásával.

A pácienseit támogató, szeretettel és megértéssel ötvözött tudása, gyógynövényekből készített főzetei, fémekből kivont eszenciái meghozták sikereit, de egyben a dühös féltékenységet is. Tanai és heves egyénisége miatt világi és egyházi ellenségei egyre sokasodtak, mert noha hívő ember volt, megvolt a véleménye az egyházzal is. Egy alkalommal például kérdőre vonták, hogy ha valóban hithű keresztény, miért nem jár el minden héten templomba. Paracelsus csak annyit válaszolt, hogy „többet ér egy szenvedő sebeit bekötözni, mint prímben vagy tercben áriákat énekelni egy katedrálisban”. Végül a kiéleződő összetűzések miatt 1528 telén el kellett menekülnie Bázalból.

Hátralévő tizenhárom esztendejében ismét vándorolt, és 1541-ben Salzburgban bekövetkezett haláláig számos európai országban tanított és gyógyított. Többek között Magyarországon is megfordult. 1537-ben Pozsony városi tanácsa látta vendégül, majd mint lelkes borszakértő Tokajt és környékét is meglátogatta, és nagy elismeréssel írt az ottani borokról. Élete során sok helyen megfordult, ideig-óráig le is telepedett, de hevesen hirdetett, az ortodox orvoslást energikusan támadó új, forradalmi nézetei miatt egy idő után sehol sem látták szívesen.

Saját magáról így írt: *„Ismerem az utamat, és nem akarom megváltoztatni; és a természetemet sem tudom megváltoztatni. Egy durva országban születtem nyers ember vagyok; fenyőerdőben nőttem fel, és lehet, hogy örököltem néhány göcsörtöt. Ami nekem udvariasnak és barátságosnak látszik, másoknak csiszolatlanak tűnhet, és ami az én szememben selyem, az neked lehet, hogy durva szövet.”*

Saját szavaival élve egyedül, idegenként, különbözőként élt kortársai között, de mégsem vonta vissza tanait, sőt képes volt nemcsak megőrizni, de számos hátrahagyott orvosi, filozófiai, teológiai és alkímiai témájú könyvében meg is örökíteni eszméit. Jelmondatának és hitvallásának élő példája volt: *„Nemo sit alterius qui suus esse potest”, azaz senki ne legyen más, mint önmaga.*

Mindig más és mindig ugyanaz – az ember

Yann Arthus-Bertrand, az Otthonunk és a Földünk a magasból megalkotója, francia fotográfus, humanista 2015-ben egy olyan filmmel állt elő, amely a világ legkülönbözőbb pontjain kutatja azt, ami mindenütt közös: az ott élő embert.

A rendező és csapata 60 ország több mint 2000 lakosának tette fel ugyanazt a 40 kérdést. Az embert próbáló élethelyzetekről mesélő emberek, természeti képek és arcok önmagukért beszélnek. A rendező semmit nem kommentál, csupán elénk tárja a sorsokat.

Magyarországon elsők között tűzhetette műsorára az Új Akropolisz a központjaiban – Budapesten, Egerben, Győrött, Pécsen, Szegeden és Székesfehérvárott – az alkotást. A vetítést mindenhol beszélgetés követte. Az eszmecsereéről és a bennük megfogant gondolatokról a budapesti FILO-Film két házigazdáját, Udvardi Veronikát és Bujáki Mártont kérdeztük.

Több mint húszan kezdtetek este fél 9 után beszélgetni, de még 11-kor is tízen cseréltek gondolatot a teremben. Mit gondoltok, mi ragadja meg ennyire az embereket ebben a filmben?

BM: Ez az alkotás értékítélet nélkül mutat be nagyon különböző kultúrákban élő embereket. Mindezt úgy, hogy nem a különbözősége helyezi a hangsúlyt, hanem arra, hogy minden élet az emberiség nagybetűs Életének része. Így a közösségtudatra hat ahelyett, hogy a napi szinten gyakrabban előkerülő elkülönültséget hangsúlyozná. Pénzesek és szegények, háborúban vagy békében élők, férfiak, nők, gyerekek, idősek, olyanok, akiknek van családjuk és olyanok, akiknek nincs, olyanok, akiknek ép minden tagjuk és olyanok, akik testi fogyatékossgal élnek – egy csomó olyan jellemző, ami meghatározónak tűnik, de a filmben elhangzottakból kiviláglik, hogy csupán körülmény. Mindezeknél mélyebben kell keresni a lényegünket.

UV: Rögtön a beszélgetés elején elhangzott az a kérdés, hogy kiben mit mozgatott meg a film, és azt vettem észre, hogy hiába merültek fel új és új kérdések, a résztvevők mintha még a végén is erre válaszoltak volna. Lehet, hogy elég ezzel az egy kérdéssel készülni legközelebb – *neveti el magát Veronika*. – A lényeg, hogy minden válasz az emberség témájához kanyarodott vissza. Úgy tűnik, ez és a filmben átsugárzó ítéletmentesség és elfogadás mélyen megérintett mindenkit.

Sokféle életút villan fel a képkockákon. Volt-e olyan, ami nálatok kiütötte a biztosítékot? Amihez nem tudtok ezzel az értékítélet-mentességgel viszonyulni, amiről úgy gondoltátok, hogy nagyon rosszul látja az illető a világot?

UV: Nekem olyan volt inkább, ami elsomorított. Annak a férfinak az esete például, aki a háborús tapasztalatai miatt azért tart fegyvereket a lakásában, hogy ha jönne valaki, aki be akar törni, akkor ártthasson neki.

BM: Sokszor eszembe jut a szociálpszichológia alapkísérletei közül kettő, a Zimbardo-féle börtönkísérlet és az engedelmséget vizsgáló „fájdalommal tanításos” Milgram-kísérlet. Számos olyan helyzet előfordul, amiről pusztán elmélkedéssel nem tudjuk eldönteni, mit tennénk, hiszen azok az emberek, akik részt vettek ezekben, még utólag sem értették saját reakcióikat. Kívülről pedig végképp nem mondhatjuk meg, mások helyében hogyan cselekednénk.

A film erejének tartom azt is, hogy elgondolkodtat arról is, hogy milyenek az életkörülményeim, ismerem-e magam igazán vagy csak megszoktam már az adott körülmények között magamról megismert képet.

És mi a helyzet a filmklubot követő beszélgetéssel? Mennyire volt kihívás kezelni, összefésülni az eltérő véleményeket?

BM: A cél az volt, hogy jót beszéljünk erről a mindannyiunkat érintő témáról, ahol nincsenek kész válaszok. Nyilván attól válik színessé és tartalmassá egy beszélgetés, hogy eltérő tapasztalataink vannak, akár más nézeteket is osztunk, de a nézőpontunk árnyalódhat a többiek hozzászólásai révén.

UV: A csoportdinamika is érdekes: sokszor épp egy mindenki másétól markánsan eltérő vélemény mozgatta meg a többieket, és ettől lett pezsgőbb a beszélgetés.

A filmklubra érkezőket a székekre helyezett kis papírokon kérdések várták. Mi volt ezzel a szándékotok?

BM: Bár a filmben csak válaszokat hallunk, az elhangzottakból és a rendezővel készített interjúkból kiderül jó pár feltett kérdés, ezekből szemezgettünk. Például, hogy: Mi volt életed legboldogabb pillanata? Mit tartasz igazán fontosnak az életben? Mi volt az eddigi legkeményebb próba, amivel szembenéztél? Mit tanultál belőle? Arra gondoltunk, hogy ha előzetesen ki-ki kicsit elgondolkodik a saját válaszain, más füllel hallgatja utána a filmben elhangzó történeteket. Aki őszintén felel magának rájuk, közelebb kerül ahhoz, hogy kicsoda ő, és ha ez letisztul, közelebb kerül ahhoz is, hogy mi az Ember.

Kovács-Torma Réka

Házunk táján

Citromba harapunk, és tetszett!

Mi serkenti és mi gátolja a mindenkiben ott szunnyadó kreativitást? Mi a különbség a képzelőerő és a képzelgés között? Többek között ezek a kérdések is felmerültek a „Café Szókratész” áprilisi állomásán.

[Tovább](#)

Egy igazán emberi film: HUMAN

Áprilisban több városban több alkalommal díjmentesen meg lehetett tekinteni az Új Akropoliszban Yann Arthus-Bertrand *Human* című filmjét, amely a világ legkülönbözőbb pontjain kutatja azt, ami mindenütt közös: az ott élő embert.

[Tovább](#)

Tettekkel tiszteljük a Föld napját

Huszonkilencedik alkalommal tisztították és szépítették meg önkéntesek a Gellért-hegy sétányait. Április 22-én világszerte a Föld napját ünnepelték, ennek tiszteletére szervezte az akciót az Új Akropolisz Filozófiai Iskola ökológiai csoportja.

[Tovább](#)

Új Akropolisz a világban

F
i
l
o
z
ó
f
i
a

Hogyan adjunk értelmet életünknek? – előadás (Oroszország)

Az emberi lét maga mindig is a legfontosabb kérdések egyike lesz. Mi az élet értelme? Van-e értelme győzelmeinknek és elégedettségünknek, fájdalmainknak és kételyeinknek? Többek közt ezek a kérdések merültek fel egy nemrégiben tartott előadáson az Új Akropolisz oroszországi központjában, ahol a kérdések mellett tanácsok is elhangzottak olyan régi bölcsektől és kortárs kiválóságoktól, mint Szókratész, Konfuciusz, Seneca, Tolsztoj, Antoine de Saint-Exupéry vagy Viktor Frankl.

A szavak mágiája – előadás (Pozsony, Szlovákia)

„A szó mágiája” címmel tartottak előadást az Új Akropolisz pozsonyi központjában a közelmúltban, ahol a szavaink és a használatukban rejlő erő került fókuszba. Az iskola szlovákiai elnöke, Kamila Hermannová az antikvitástól a modern korig taglalta a beszéd jelentőségét. Az előadást a témában alkotó szerzők szemelvényeinek felolvasása követte, és elhangzottak még különböző kultúrákból vett idézetek is a szavakról és hatásukról.

Ökológiai önkéntesség (Tegucigalpa, Honduras)

„Jövőről álmodni, jelenben cselekedni” – ez volt a mottója az Új Akropolisz tegucigalpai önkénteseinek, akik áprilisban a Juan Alainez ökológiai park ösvényeinek és árkainak megtisztításába fogtak. A park felügyelősége nagyon hálás az önkéntesek évről-évre kifejtett erőfeszítéséért, amelynek hála a hondurasi fővárosnak egy régóta elhanyagolt városrésze éled újjá.

További híreink a nagyvilágból [angol](#) és [spanyol](#) nyelven.

Ajánló

És boldogan élhetünk...

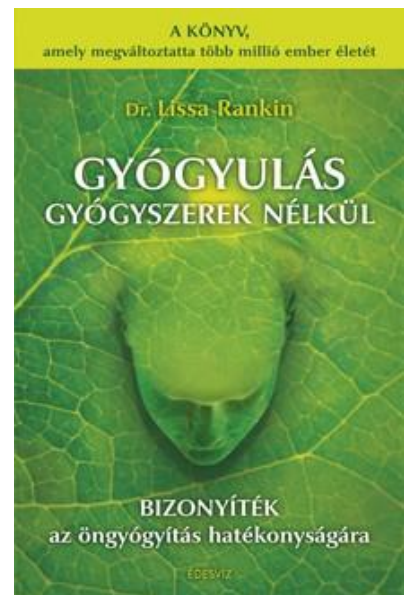
Bizonyítékok az öngyógyítás hatékonyságára – könyvajánló

Aki élt már át komoly betegséget, tudja, hogy időnként mennyire elveszítettnek, kiszolgáltatottnak és reménytelennek érezhetjük ilyenkor a helyzetünket. Pedig a megoldást a szó szoros értelmében testközelben találjuk. Gyógyulásunk kulcsa, a (belső) gyógyító bennünk él.

Dr. Lissa Rankin *Gyógyulás gyógyszerek nélkül* című könyvében a tudományos kutatások eredményeivel támasztja alá a bennünk lakozó öngyógyítás képességére és hatékonyságára vonatkozó állításait.

A könyv három fő részre tagolódik, amelyekben konkrét példákon keresztül ráláthatunk arra, hogy tudatunk, azaz gondolataink, meggyőződéseink és az ezekre alapozott döntéseink hogyan hatnak testünkre, milyen drasztikus élettani változásokat okoznak. Melyek azok a beállítódásaink és választásaink, amelyek stresszkeltőek és megbetegítenek, és melyek azok, amelyek ellazítanak és egészségessé tesznek. És ha ezek alapján testünk állapotára egyre inkább úgy tekintünk, mint élettapasztalataink tükröződésére, és nem egy tőlünk teljesen független „elromlott szerkezetre”, akkor ennek a tudásnak a birtokában minden lehetségessé válik.

Gyógyíthatatlannak hitt betegségekből gyógyulhatunk meg, ha bátran és ítékezés nélkül szembenézünk az életünkkel. Így tett a szerző is, amikor a hagyományos gyógyszeres terápia ellenére egészsége végletesen leromlott, és az életben maradásáért gyökeres változtatásokra kényszerült, amik végül sokkal teljesebbé és

gazdagabbá formálták létezését.

A betegség és testünk fizikai tünetekbe rejtett üzeneteinek megértése alkalmat adhatnak az ébredésre és arra, hogy szégyen, bűntudat és vádaskodás nélkül újjáépüljön életünk. Képesé válhatunk a hála, az öröm, a szeretet és a szolgálatkésztség jótékony hatásainak megtapasztalására.

És ha az olvasó úgy dönt, hogy hallgat a testi jelekre és a könyv gyakorlatainak segítségével rácsatlakozik önműn belső helyzetfelismerő képességére, és diagnosztizálja a lehetséges egészségkárosító okokat, akkor a kötet végén felsorolt szempontok, valamint az író saját cselekvési terve alapján elkészítheti személyre szabott „receptjét”. Az elkészült öngondozási terv segítségével önmaga legjobb barátjaként megteheti az első lépéseket egy bár ismeretlen, és talán elsőre félelmetes, mégis végtelen lehetőséget hordozó jövő felé.

Aki nem hiszi, járjon utána. Az életünkért érdemes.

[Dr. Lissa Rankin: Gyógyulás gyógyszerek nélkül, ford. Farkas Eszter, Édesvíz Kiadó, 2014, 307 oldal]

Udvardi Veronika

[Nyomtatható formátum letöltése.](#)

A korábbi számok között [itt](#) böngészhetsz.

Kérjük, küldj üzenetet az elehir@ujakropolisz.hu címre, ha a hírlevéllel kapcsolatban bármilyen észrevételed van.

„Új Akropolisz Filozófiai Iskola” Kulturális Közhasznú Egyesület © 2009–2017